

Vin ploile

Vindiana

VIN PLOILE

Dacă mă vor condamna ploile să le mân picăturile,
Să le beau pân'la fund, să le hrănesc gurile
Cu sufletul meu - duhovnic și scut,
Pentru apa ce-mi acoperă somnul de lut,

În care-am închis ființele mele,
Să nu le mai ardă avalanșe de stele,
Să nu mai înghețe, să nu ratăcească
Când la sud, când la nord, între ceruri de iască,

Dacă mă vor condamna ploile să le refac valurile,
Capăt de drum ce au hrănit malurile,
Cu trupul meu strâmb, biciuit de furtună
Ce, nici numele ploii nu mai știe să-l spună,

Îmi voi smulge durerea ce mă roade în piept
Chiar cu picurii ei ce se scutură drept
De pe mantia toamnei asurzită de ropot
Al apei ce plânge ca o limbă de clopot...